

Griffie Nr.:

Parket Not.:
66.97.663-99

CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN

Openbare terechtzitting van 29 maart 2004

In de zaak van het Openbaar Ministerie,

TEGEN:

1. _____, wo-
nende te _____
2. _____ geboren _____, wonende te _____

Beklaagden, ter zitting aanwezig;

Beklaagd te :

Op het goed gelegen _____, eigendom
van _____ a _____

In overtreding van art. 44-64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

1. Tussen 1 januari 1999 en 6 oktober 1999, een zonevreemde nietvergunde stalling, berging, opslagplaats te hebben opgericht
2. Sedert het beëindigen van de onder tenlastelegging A1 beschreven werken, minstens van 6 oktober 1999 tot 28 februari 2002, de toestand geschapen door deze werken in stand te hebben gehouden.

Gezien de stukken van het onderzoek;
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;
Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging;
De Rechtbank beslissende op tegenspraak;

1.De tenlasteleggingen:

Aan beklaagden wordt ten laste gelegd om zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen , tussen 1 januari 1999 en 6 oktober 1999 een zonevreemde niet-vergunde stalling, berging, opslagplaats te hebben opgericht en ~~sedert het beëindigen~~ van de onder hoger vermelde tenlastelegging beschreven werken, minstens van 6 oktober 1999 tot 28 februari 2002, de toestand geschapen door deze werken in stand te hebben gehouden.

Het materieel bestanddeel van het stedenbouwkundig misdrijf, nl.het instandhouden van een handeling of een werk bedoeld in art.42 DRO zonder voorafgaande vergunning kan niet ernstig worden betwist.

Ook het moreel bestanddeel van het misdrijf staat vast.

Uit de eigen verklaring van beklaagde _____ blijkt dat hij er duidelijk van op de hoogte was dat hij een bouwwerk in stand heeft gehouden zonder bouwvergunning, nu hij reeds in 1990 een aanvraag tot verbouwing van zijn woning en het oprichten van een bergplaats met stalling had ingediend bij _____, zonder het gewenste resultaat.

De ten laste van beklaagden gelegde 1 en 2 zijn bewezen op grond van de materiële vaststellingen, het proces-verbaal van bouwovertreiding en het gevoerde onderzoek.

2.De strafmaat:

De bewezen verklaarde feiten in hoofde van elke beklaagde spruiten telkens voort uit éénzelfde strafbaar opzet, zodat telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

Bij het bepalen van de strafmaat behoort rekening te houden met het maatschappelijk onaanvaardbaar karakter van de inbreuken, de regularisatie en de persoonlijkheid van beklaagden, met name het ontbreken van een strafrechtelijk verleden in hunnen hoofde;

De aard en de omvang van de inbreuken en de houding van beklaagden verantwoorden een opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Beklaagden bevinden zich nog in de voorwaarden om van het voordeel van de opschorting te kunnen genieten en hebben hiermee ingestemd.

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden voor 01.03.2004.

3.De herstelmaatregel:

Uit het navolgend PV van de politiezone _____ blijkt dat beklaagden thans tot regularisatie zijn overgegaan en er voor de kwestieuze bouwwerken door het College van Burgemeester en Schepenen van _____ een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd.

Uit het onderzoek ter zitting blijkt dat beklaagden het nodige hebben gedaan om zich in regel te stellen.

De herstelmaatregel zoals geformuleerd door de stedenbouwkundige inspecteur dringt zich dan ook niet meer op.

OM DEZE REDENEN en met toepassing van de artikelen :

- 65 van het Strafwetboek;
- 194-195- van het Wetboek van Strafvordering;
- 44- 64-65 wet 29.3.1962 gew. door art. 4-20-21 wet 22.12.1970; 66-68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22.10.1996 en 04.03.97; art 146-147-149-153-160 van het decreet d.d. 18 mei 1999, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gew. op 26 april 2000, 13 juli 2001 en 19 juli 2002;
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door de art. 1-2 van het K.B. van 29 juli 1992, gewijzigd door art. 1-2 van het K.B. van 23 december 1993 en vervolgens gewijzigd door art. 1 K.B. van 11.12.2001, tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 voornoemd;
- 3-5-6 wet van 29.6.1964;
- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935; door mevrouw de Voorzitter aangeduid.

DE RECHTBANK,

Rechtsprekend op tegenspraak en in eerste aanleg.

Verklaart de tenlasteleggingen 1 en 2 in hoofde van beide beklaagden bewezen.

Gelast voor iedere beklaagde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende drie jaar.

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk tot de kosten gemaakt door het Openbaar Ministerie en begroot op 131,01 euro;

Legt aan de veroordeelden bovendien ieder een vergoeding op van vijftientwintig euro;

Verklaart de door de stedenbouwkundige inspecteur ingestelde herstellvordering ontvankelijk, doch ongegrond;

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.d. 18 mei 1999.

ALDUS GEDAAN EN UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de zestiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren :
, alleenzetelend Rechter; , Substituut-
Procureur des Konings; , Griffier.